

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Филипков, като разгледа дело номер **2402** по описа за **2010** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 03.02.2010 г. по НАХД № 1673/2009 г., Софийски районен съд, НО, 95 – ти състав е изменил наказателно постановление № 014 от 28.11.2008 г., издадено от директора на Главна дирекция О. П. при МВР, с което на Д. Б. М., в качеството му на председател на съвета на директорите на Агенция за сигурност и охрана Сигма са наложени десет отделни административни наказания глоба в размер на 500,00 лева, всяко за нарушение на чл. 27, ал. 3, изр. 1 от Закона за частната О. дейност (ЗЧОД), като е намалил размера на всяко от наложените наказания на 250,00лв..

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Д. Б. М., председател на Съвета на директорите на АСО Сигма, с която се изразява искане съдебното решение да бъде отменено като неправилно поради противоречие с материалния закон, постановено в нарушение на съдопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Навеждат се доводи, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, които опорочават производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност. Твърди се, че от страна на управляващия АСО Сигма са предприети необходимите действия по изпълнение на

изискванията на ЗЧОД относно изпращане на уведомления за фактическо заемане на длъжността охранител от служители на дружеството, но получаването на тези уведомления не е регистрирано по съответния ред от органите на ОДП и СДП.

Ответникът по касационната жалба, чрез своя процесуален представител, изразява искане решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – С. град, като прецени касационните доводи в жалбата и възраженията на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В оспореното решение съдът е приел за установено, че в резултат от извършена проверка на АСО Сигма относно спазване изискванията на ЗЧОД е констатирано, че не е спазено задължението формулирано в разпоредбата на чл. 27, ал.3, изр. първо от ЗЧОД за подаване на уведомление в седем дневен срок от фактическото заемане на длъжността охранител по отношение на десет служители. За констатираните десет отделни нарушения е съставен акт за установяване на административно нарушение № 14/24.11.2008 г. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление № 14/28.11.2008 г. от главен комисар Ж Х Ж – директор на Главна дирекция О. П. при МВР, с което на Д. Б. М., в качеството му на председател на съвета на директорите на АСО Сигма, на основание чл. 45 от ЗЧОД са наложени десет отделни административни наказания глоба, всяка в размер 500,00 лева за нарушение на чл. 27, ал. 3, изр. първо от ЗЧОД.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите К Кукева, И И и В Г, както и от писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото.

Първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на наказателното постановление. АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи, в съдържанието им изрично са посочени законовите разпоредби, които са били нарушени, като по този начин е изпълнено изискването на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Нарушението е описано ясно и конкретно, така, че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Съдът е формулирал извод за безспорна установеност на извършеното нарушение на разпоредбата на чл. 27, ал.3, изр. 1 от ЗЧОД, следващ от събраните по делото доказателства. Направено е заключение, че като не е изпълнил задължението си по чл. 27, ал. 3 от ЗЧОД Д. Б. М., в качеството му на председател на съвета на директорите на Агенция за сигурност и охрана Сигма, е извършил 10 административни нарушения, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по реда на чл. 45 от ЗЧОД, предвид обстоятелството, че същият е физическото лице, което формира и обективира волята на юридическото лице. Съдът е изменил наказателното постановление, като е намалил санкцията за всяко едно от констатираните нарушения на глоба в размер на 250,00лв. Изложени са мотиви за прекомерност на наложената от административнонаказващия орган санкция от 500,00 лв., предвид обстоятелството, че не са налични данни за предходни нарушения от страна на санкционираното лице на разпоредбите на ЗЧОД.

На основание чл.218,ал.2 АПК, касационната инстанция следва да се произнесе само по наведените с жалбата касационни основания, като за валидността и допустимостта на решението и съответствието му с материалния закон, следи служебно. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд решение е и законосъобразно като постановено в съответствие с приложимия материален закон.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл.42 ЗАНН, а при издаването на наказателно постановление, тези на чл.57 ЗАНН. Неоснователни са изложените в жалбата възражения, че административнонаказващият орган не е конкретизирал нарушенията като не е определил от кога започва да тече срока за подаване на уведомлението и съответно кога изтича този срок. Както в АУАН, така и в наказателното постановление са индивидуализирани трудовите договори, с които са назначени служителите на длъжност охранител, като е посочено, че датата на сключване на договора е и тази на фактическо заемане на длъжността. За всеки от служителите поотделно е изчислена крайната дата на срока за подаване на уведомление.

Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1 /т.1-5/ от ЗЧОД по реда на този закон се извършват следните видове дейност: лична охрана на физически лица; охрана на имущество на физически или юридически лица; охрана на мероприятия; охрана на ценни пратки и товари и самоохрана. От друга страна, съгласно нормата на чл. 27, ал. 3 от ЗЧОД, в 7-дневен срок от фактическото заемане на длъжността лицата, извършващи дейност по чл. 5, уведомяват писмено за това компетентния орган, издал лиценз или извършил регистрацията, като посочват трите имена, единния граждански номер, номера на трудовия договор и срока, за който е сключен. Уведомяването се извършва чрез директора на съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия работят лицата по ал. 1. По силата на чл. 45 от ЗЧОД, който не изпълни друго задължение, произтичащо от ЗЧОД относно изискванията за извършване на О. дейност, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

В конкретния случай между страните е безспорно, че Агенция за сигурност и охрана Сигма е лице, извършващо дейност по чл. 5 от ЗЧОД на територията на цялата страна. Не се спори също така, че по силата на подробно описаните в мотивите на наказателното постановление трудови договори лицата Г. Н, М Сотников, Д. Шикеров, Д М, П Х, С С,-М, Р З, Адрияна Миткинска, Б Д и Саами Сали са назначени за охранители в Сигма . Трудовите договори са сключени между лицата и Д. М., в качеството му на председател на Съвета на директорите на Агенция за сигурност и охрана Сигма . Установено е, че в указания в разпоредбата на чл. 27, ал.3 от ЗЧОД седем дневен срок не са подадени уведомления. Недоказани са твърденията на касатора в тази връзка, че част от уведомленията са подадени в рамките на законовия срок. Доказателства за наличието на тези обстоятелства не са представени както пред първоинстанционния съд, така и пред настоящата инстанция. Представените като писмени доказателства от страна на касатора уведомления с входящ номер на Столична дирекция П. са неотнормими към конкретния спор, тъй като се отнасят за различни лица и периоди.

Неоснователни са възраженията, че уведомленията за прекратяване на трудовите

правоотношения на служителите са били подадени в срок, но не са били регистрирани от компетентния полицейски орган. Доказателства в този смисъл не са ангажирани при разглеждане на делото пред Софийския районен съд. Не са представени и пред настоящата инстанция.

За да бъде квалифицирано като съставомерно нарушението по разпоредбата на чл. 27, ал.3, изр.1 от ЗЧОД е необходимо да са изпълнени следните признаци, отнасящи се до обективната и субективната страна на деянието: на първо място, от обективна страна, изпълнителното деяние се изразява с бездействие – неуведомяване за наличие на фактическо заемане на длъжност охранител от конкретно лице, с което е сключен трудов договор. Субектът на нарушението е лице, което извършва дейност по чл. 5, т. 1-4 от ЗЧОД, в случая лицето, което формира и реализира волята на юридическото лице. От субективна страна, за да е съставомерно деянието е необходимо да е извършено виновно.

В конкретния случай, при извършената проверка е установен от обективна и субективна страна съставът на нарушението по чл. 27, ал. 3, изр.1 от ЗЧОД от Д. Б. М., в качеството му на председател на съвета на директорите на АСО Сигма . Ето защо, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Д. Б. М., действащ като лице, което управлява търговското дружество АСО Сигма .

Първоинстанционният съд е съобразил наличието на основания за намаляване на размера на наложената санкция глоба, като е изложил мотиви за липсата на предпоставки по чл. 28 от ЗАНН за приемане на случая за маловажен. Изложеното в оспореното решение изцяло се споделя от настоящата инстанция, поради което не следва да бъде повтаряно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – С. град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.02.2010 г., постановено по НАХД № 1673/2009 г. на С районен съд, НО, 95 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.